ROVVILTNEMNDA I REGION 2
Vestfold, Buskerud, Telemark og Aust-Agder

Sak 29/2013 Kvotejakt på gaupe i 2014

Saksutredning fra sekretariatet

Følgende dokumenter legges til grunn for saksframlegget:

- St. meld. nr. 15 (2003-2004) *Rovvilt i norsk natur*
- Innst. S. nr. 174 (2003-2004)
- *Lov* 19. juni 2009 nr 100 *om forvaltning av naturens mangfold* (naturmangfoldloven)
- *Lov* 29. mai 1981 nr 38 *om jakt og fangst av vilt* (viltloven)
- *Forskrift* 18. mars 2005 nr. 242 *om forvaltning av rovvilt*
- *Forvaltningsplan for gaupe, bjørn, jerv, ulv og kongeørn i region 2*, vedtatt 20. november 2009, samt revidert plan vedtatt i sak 19/2013 og oversendt Miljødirektoratet 26. juli 2013 for faglig gjennomgang (vedtas endelig under sak 28/2013).
- Stortingets rovviltforlik av 17. juni 2011 (Representantforslag 163 S (2010-2011))
- NINA Rapport 960 *Antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2013.*
- NINA Rapport 985 *Gauperegistrering i utvalgte fylker 2013*

Overvåkingsrapporter finnes på http://www.rovdata.no/Rapporter.aspx

Sekretariatet anbefaler at det åpnes for kvotejakt på gaupe med en kvote på 28 dyr fordelt på sju jaktområder (som tidligere år). Hunndyrkvoten bør begrenses til ti voksne dyr. Dette vil ventelig gi en reduksjon i bestanden ned til bestandsmålet på 12 årlige ynglinger før kvotejakta i 2015. Kvoten begrunnes med at:

- **regionen har en bestand som ligger over bestandsmålet (før jakt 2013).**
- **avgangen av gaupe har vært stor det siste året og det forventes bestandsnedgang.**
- **det er lokalt fortsatt store tap av sau på utmarksbeite, men utviklingen viser noe reduserte tap av sau til gaupe i regionen.**

I tillegg anbefales videreføring av kvotefri jakt i prioritert beiteområde («buffersonen» i deler av Aust-Agder fylke). For nærmere diskusjon framlegges også mulige tiltak som kan bidra til å sikre ønsket uttak og en human jaktutøvelse.

Saksopplysninger

Under behandlingen av St.meld. nr 15 (2003-2004) *Rovvilt i norsk natur* ble det vedtatt at bestandsmålsettingen for gaupe skal være 65 årlige ynglinger i Norge, hvorav tolv i region 2.

Det rettslige grunnlaget for Rovviltnemndas avgjørelse er forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 11, jamfør §§ 1, 4 og 7, jamfør Lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 9 (*jaktbare viltarter og jakttider*) og Lov 19. juni 2009

nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 15 (*forvaltningsprinsippet*) og 16 (*høsting av vilt og lakse- og innlandsfisk*), jamfør § 77.
Rovviltforskriften § 7 gir generelle bestemmelser om vedtak fattet av rovviltnemnda, herunder om myndighet til å fatte vedtak. Forskriften § 11 gir hjemmel til å fastsette kvote for jakt på gaupe dersom vilkårene i § 7 er oppfylt. Kvoten fastsettes som antall dyr som kan felles i perioden 1. februar til og med 31. mars. Kvoten kan fordeles på kjønn og alder og angi om bestemte type dyr skal være unntatt, samt fordeles til ulike deler av regionen.

Nemnda har myndighet dersom bestanden ligger over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen, jamfør rovviltforskriften § 4. Vurderingen skal gjøres av nemnda basert på data fra det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt (Rovdata). Det er sekretariatet, jamfør forskriften § 5, som skal legge til rette et godt beslutningsunderlag for rovviltnemnda.

Rovviltnemnda skal legge prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-10 og 12 til grunn som retningslinjer for sin beslutning, jamfør lovens § 7.

Rovviltnemndas oppgave

1. Ta stilling til sin myndighet til å fatte vedtak (Rovviltforskriften § 7).
2. Eventuelt fatte vedtak om kvote og bestemmelser for jakt på gaupe (Rovviltforskriften § 11 og lovkapitterl II i naturmangfoldloven).

1. Om myndighet til å fatte vedtak om kvotejakt på gaupe

Følgende bestemmelser med tilhørende kommentarer gjelder vurdering av hvorvidt en regional nemnd har myndighet til å fatte vedtak:

> **§ 4.** *Forvaltningsregioner og nasjonale bestandsmål for regionene*
>
> Det skal være åtte forvaltningsregioner med tilhørende nasjonale mål for antall årlige ynglinger innenfor regionens grenser.
>
> For region 2 er følgende mål forskriftfestet:
>
> b) *Region 2 – Vestfold, Buskerud, Telemark og Aust-Agder:* 12 ynglinger av gaupe
>
> **§ 7.** *Generelle bestemmelser om vedtak fattet av rovviltnemnden*
>
> Rovviltnemnden har myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling etter forskriften § 8 og § 10 og kvote for jakt etter forskriften § 11 når bestanden av den enkelte art ligger over de nasjonalt fastsatte bestandsmålene for regionen, jf. forskriften § 4. Nemndens myndighet skal for ulv og bjørn baseres på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt, jf. forskriften § 3 tredje ledd. Tilsvarende skal nemndens myndighet for gaupe og jerv baseres på gjennomsnittet av dokumenterte data om ynglinger de tre siste årene fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt.
>
> ***Kommentarer til § 7 - Første ledd:***
>
> Første ledd regulerer når nemnden har myndighet til å fatte vedtak etter forskriften. Nemnden må derfor for hver rovviltart på vedtakstidspunktet ta stilling til om nemnden har myndighet til å fatte vedtak.
>
> Det følger av første punktum at rovviltnemndene har myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling etter forskriften § 8 og § 10 og jakt etter forskriften § 11 dersom bestanden av den enkelte

art ligger over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen. Vurderingen av om nemnden har myndighet skal for ulv og bjørn baseres på de siste dokumenterte data om siste års ynglinger fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt, jf. forskriften § 3 tredje ledd. For gaupe og jerv skal vurderingen av nemndens myndighet baseres på gjennomsnittet av dokumenterte data om ynglinger de tre siste årene fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt.

I de tilfeller der de nasjonale bestandsmålene i regionen ikke er nådd har ikke rovviltnemnden myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling og jakt. I disse tilfellene er det Direktoratet for naturforvaltning som har myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling og jakt i regionen. Direktoratet skal imidlertid vurdere om slik myndighet skal delegeres til rovviltnemnden etter en helhetlig vurdering av bestandssituasjonen for den aktuelle rovviltart, jf. kommentarene til forskriften § 13 annet ledd.

1.1 Sekretariatets vurdering

Rovviltnemnda skal på vedtakstidspunktet ta stilling til om de har myndighet til å fatte vedtak. Vurderingen skal baseres på gjennomsnittet av dokumenterte data om ynglinger de tre siste årene fra *Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt*, jamfør forskriften § 7. Av rapporten "Antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2013" (NINA Rapport 960) framgår det at gjennomsnittet av dokumenterte ynglinger av gaupe i perioden 2011-2013 er 15,7 ynglinger i region 2 (2011: 14,5, 2012: 16 og 2013: 16,5). Dette innebærer at bestandsmålet for gaupe er nådd i regionen i alle disse årene og følgelig ligger gjennomsnittet for de siste tre år over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet.

Rovviltnemnda har ut fra det myndighet til å fatte vedtak om kvotejakt på gaupe for 2014, jamfør rovviltforskriften §§ 7 og 11.

2. Fastsettelse av kvote og bestemmelser om kvotejakt på gaupe i 2013

Rovviltforskriften § 11 gir hjemmel til å fastsette kvote og bestemmelser for jakt på gaupe. Kvotejakt på gaupe er en ordinær jakt og arten skal forvaltes og sikres som levedyktig bestand, men kunne reguleres ved å høste overskuddet gjennom jakt. Jakttidsrammen er 1. februar til og med 31. mars. Rovviltnemnda kan fastsette en kortere jakttid dersom særlige forhold tilsier det, men ikke utvide jaktperioden.

Vedtak skal avgrense jaktområdet, bestemme antall dyr som kan skytes, eventuelt fordeling på kjønn og alder og om bestemte typer dyr skal være unntatt, samt nærmere vilkår for gjennomføring av kvotejakta i samsvar med regional forvaltningsplan. Rovviltnemnda kan til enhver tid endre eget vedtak om kvote dersom nye opplysninger tilsier det.

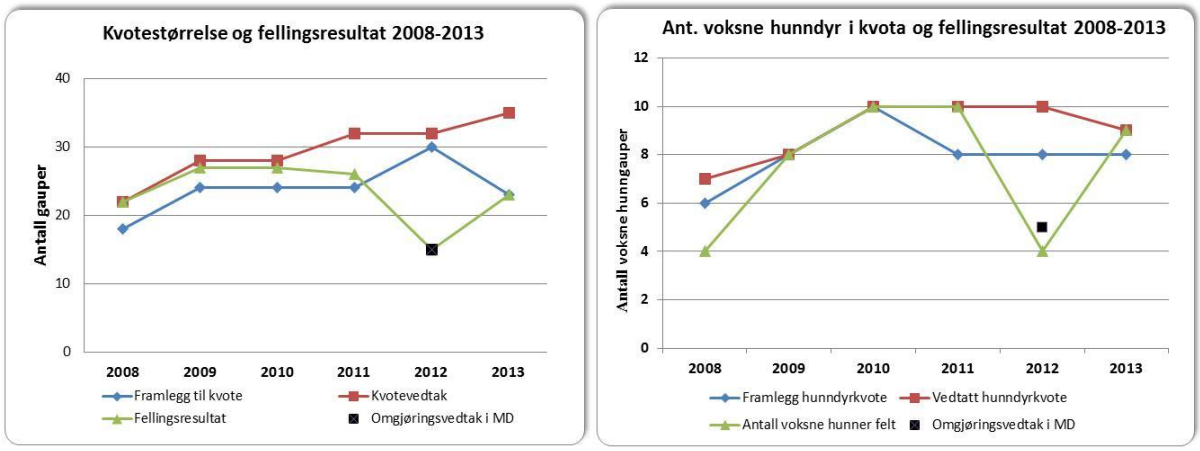

Figur 1. Kvotestørrelser og fellingsresultat ved kvotejakt på gaupe i Region 2 Sør-Norge i perioden 2008 – 2013. (Kilde: Rovbasen/FM-Buskerud)

2.1 Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

> *"Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur."*

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jamfør § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jamfør også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Rovviltnemndas vedtak skal basere seg på kunnskap om artenes bestandssituasjon. Utgangspunktet for beslutninger som kan påvirke naturmangfoldet er at all relevant eksisterende kunnskap skal legges til grunn, jamfør naturmangfoldloven § 8. I den forbindelse vises det til *Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt* og beskrivelsen av bestandssituasjonen for gaupe, sist ved NINA Rapport nr. 960 *Antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2013.*

2.2 Om kvotejakt i Forvaltningsplan for rovvilt i region 2

Gjeldende forvaltningsplan (2009) gir føringer om kvotejakt og i kapittel 6.7.1 heter det:

- *Kvote fastsettes ut fra vurdering av bestandsforholdene og utviklingen i tap av sau på beite.*
- *Fastsatt kvote kan differensieres av Rovviltnemnda. Tapstall og siste års bestandsregistrering skal tillegges vekt.*
- *Det bør som hovedregel ikke åpnes for jakt i det enkelte forvaltningsområde dersom bestandsmålet for området ikke er nådd.*

- *Av totalkvoten skal det fastsettes et maksimalt antall voksne hunndyr (eldre enn et år) som kan felles innen regionen og en eventuell reservekvote som kan forvaltes av fylkesmennene sekretariatet i samråd med Rovviltnemnda.*
- *Justering av årlig vedtatt differensiering, som f eks inndeling i jaktområder, og omfordeling av eventuelle delkvoter i jaktperioden, kan forvaltes av sekretariatet i samråd med Rovviltnemnda.*

Videre heter det i kapittel 6.7.2 om kvotefri jakt at:

- *Dersom ordinær kvotejakt ikke gir tilstrekkelig effekt og bestandssituasjonen tilsier det, skal kvotefri jakt i buffersonen vurderes.*

Det er ingen vesentlige endringer knyttet til dette i revidert plan (2013), jamfør kapittel 7.2 og 7.7. Ny plan går imidlertid bort fra forvaltningsområder med fordeling av bestandsmålet. Videre er åpning for kvotefri jakt i beiteprioritert område («buffersonen») mer tydeliggjort. Revidert plan er behandlet av nemnda, men ikke endelig godkjent etter tilbakemelding fra Miljødirektoratet.

2.3 Bestandssituasjonen nasjonalt

I 2013 er det estimert 54–59 familiegrupper på landsbasis, som tilsvarer en bestand på 320–349 dyr i Norge. Dette er bestandsstørrelsen før kvotejakta i 2013 og før reproduksjonssesongen. Det nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger av gaupe ble for første gang på åtte år ikke nådd i 2013, og for fjerde år på rad er det registrert en nedgang i antall familiegrupper av gaupe på landsbasis. Reduksjonen i antall familiegrupper før jakt har siden bestandstoppen i 2009 og fram til i år blitt redusert med 7-14 % årlig.

Den største nedgangen er i region 4 (Østfold, Oslo og Akershus) og region 6 (Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag). Region 2 er også i 2012 den regionen som ligger høyest over det regionale bestandsmålet og hadde en økning på 0,5 familiegrupper fra året før.

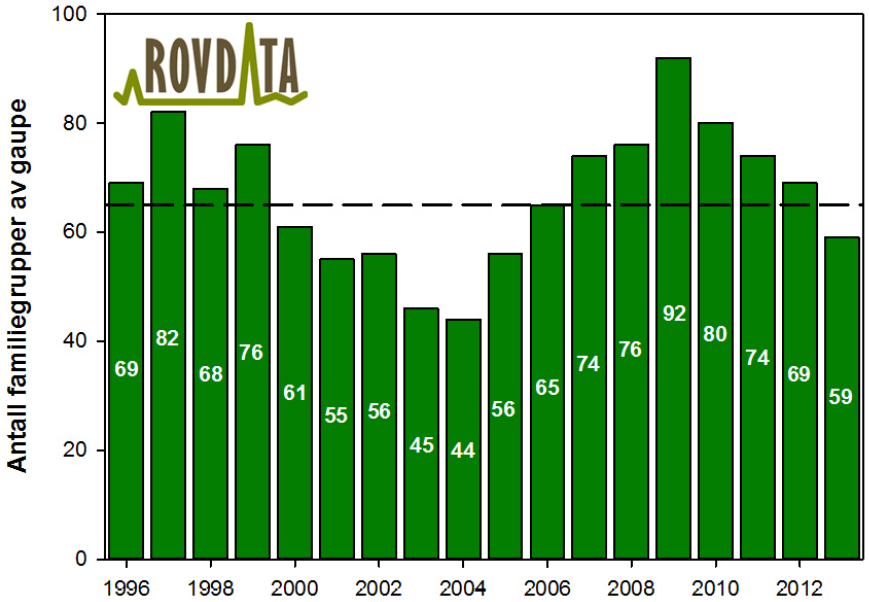

Figur 2. Antall familiegrupper av gaupe på landsbasis før jakt i perioden 1996–2013 beregnet med normale avstandskriterier. Den stiplede linjen angir det nasjonale bestandsmålet på 65.

2.4 Bestandssituasjonen i region 2

I rovviltregion 2 har gaupebestanden vært relativt stabil de siste årene (15-17 familiegrupper). Etter to år med nedgang i antall familiegrupper var det imidlertid en liten økning i 2012-2013, fra 14,5 til 16 og 16,5. Bestanden ligger over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen (12), se figur 3 og tabell 1. Gjennomsnittet av beregnet antall ynglinger av gaupe i regionen de siste tre år (2011-2013) er 15,7.

Det er påvist yngling i alle fire fylker, og fordelingen og lokaliseringen er ikke mye endret fra året før.

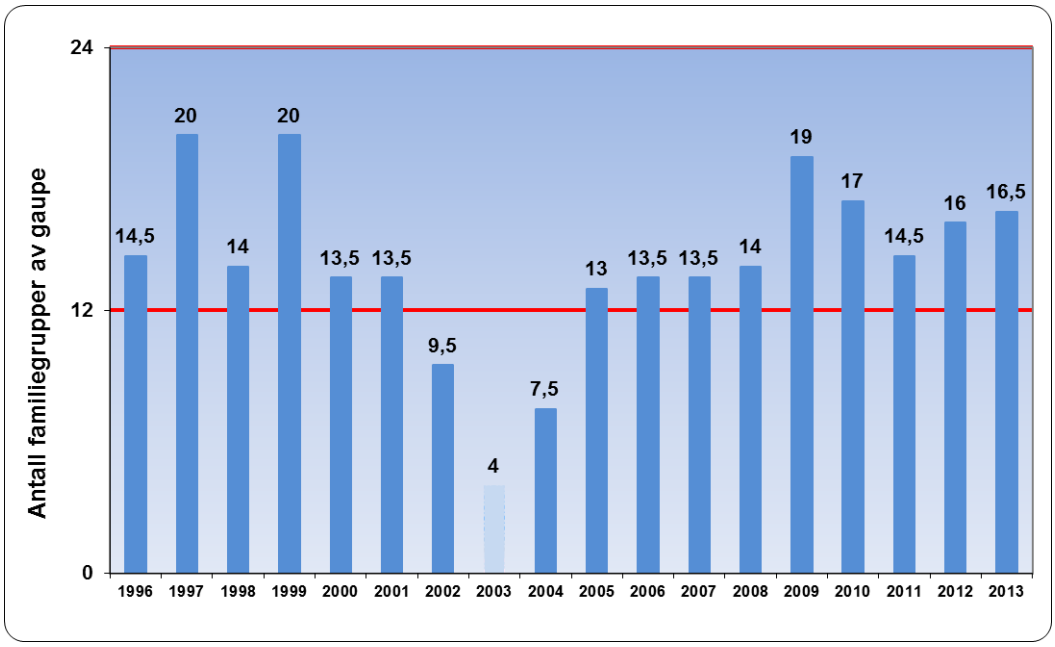

Figur 3. Registrerte familiegrupper av gaupe i Region 2 Sør-Norge 1996 – 2013. Mål om antall årlige ynglinger er 12 (vannrett linje). (Kilde: NINA/Rovdata)

I tillegg til nasjonal overvåking av bestandsstørrelse og bestandsutvikling gjennom registrering av familiegrupper, inngår Buskerud og Telemark i et fast nettverk av takseringslinjer som gjennomføres hver vinter før gaupejakta starter. Utviklingen i gaupebestanden kan følges over tid gjennom eventuelle endringer i sporkryssingsfrekvens på linjene. Fra 2012 til 2013 var det påvist en signifikant nedgang i antall linjer med kryssende gaupespor i Nordland, men ingen signifikant endring i de andre fylkene. Andel linjer som blir gått i det enkelte fylke og år varierer. Gjennomføringsgraden målt som andel linjer taksert var i 2013 på 55 % fylkene sett under ett. I Buskerud ble 59 % av linjene gått (40 % i 2012), mens tilsvarende i Telemark var 38 % (43 % i 2012).

Tabell 1. Antall familiegrupper av gaupe i region 2 siste tre år (2011-2013) og tre-års gjennomsnitt i perioden. Kilde: *Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt (Rovdata/NINA Rapport 960)*

	2011	2012	**2013**
Aust-Agder	1	2	1
Telemark	6	8	8
Vestfold	2	2	3
Buskerud	5,5	4	4,5
Region 2	14,5	16	**16,5**
Gjennomsnitt for siste 3 år	16,8	15,8	**15,7**

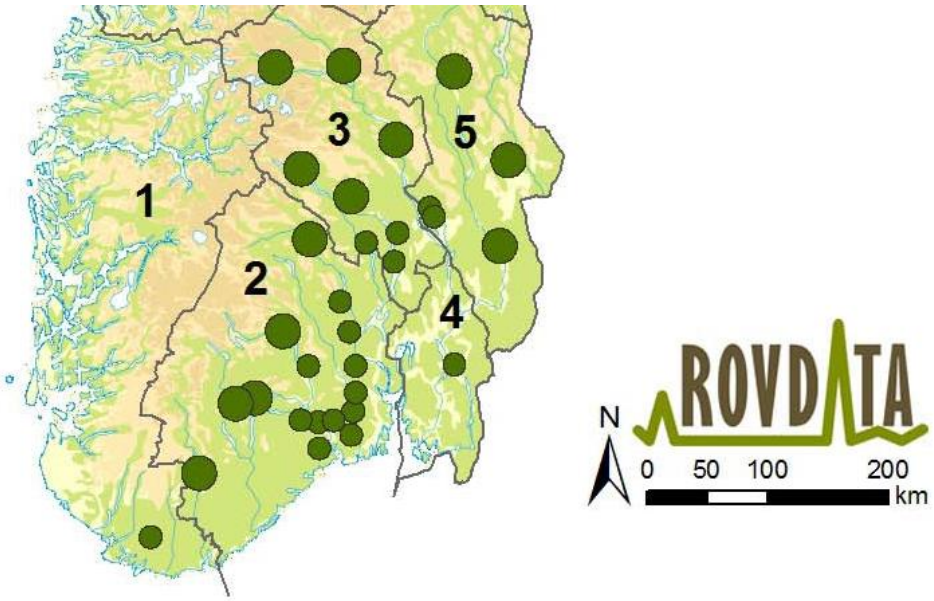

Figur 4. Fordelingen av registrerte familiegrupper i 2013 i region 2 og tilgrensende regioner beregnet med normale avstandskriterier. Familiegrupper i områder med "lav" tetthet av rådyr er angitt med store sirkler og familiegrupper i områder med "høy" tetthet av rådyr har små sirkler.

2.5 Kvotejakt og annen avgang av gaupe i region 2

Erfaringene viser at kvotejakt på gaupe er et effektivt forebyggende og bestandsregulerende virkemiddel. Et betydelig antall dyr (288) er felt siden jakta ble kvoteregulert i 1994 (figur 5).

I 2013 ble 22 gauper av en realisert kvote på 32 (av i alt 35) felt, hvorav ni voksne hunndyr og ti voksne hanner. Kvoten var fordelt på sju jaktområder, og det ble felt dyr i alle. I tillegg ble det felt en gaupe i området med kvotefri jakt i Aust-Agder. Se oversikt i tabell 2 på neste side.

I tillegg er det per i dag registrert en irregulær avgang (påkjørsler, sykdom, skadefelling) på til sammen fem gauper i 2012 og 2013.

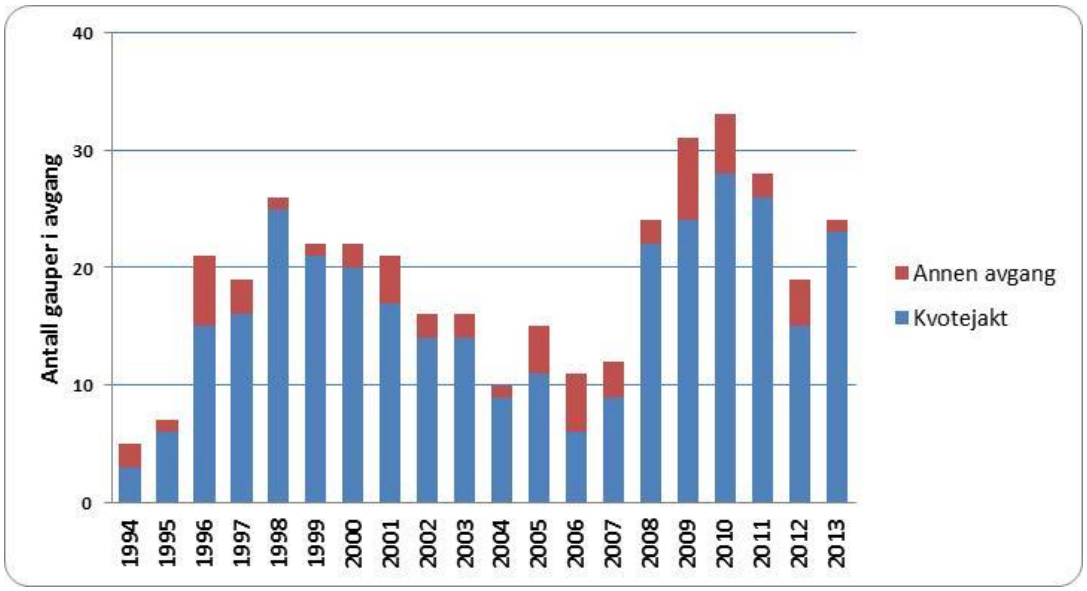

Figur 5. Avgang av gaupe i region 2 i perioden 1994-2013. (Kilde:Rovbasen 4.10.2013)

Som et skadeforebyggende tiltak er kvotene i regionen blitt fordelt mellom ulike jaktområder, i alt sju i 2013, se tabell 2 og kartvedlegg. I tillegg ble det åpnet for kvotefri jakt i deler av Aust-Agder i 2013 ("buffersonen" mot Vest-Agder i rovviltregion 1). Utviklingen i kvoter og antall felte gauper de siste seks årene framgår i figur 1 på side 4.

Tabell 2. Resultat for kvotejakt på gaupe i region 2 i 2013

Jaktområde	Fylke	Delkvote	Tilleggs-kvote	Felte dyr				Felt i alt
				Voksne		Unger		
				Hanner	Hunner	Hanner	Hunner	
Vest 1	Aust-Agder	Kvotefri jakt		1	0	0	0	**1**
Vest 2	Aust-Agder, Telemark	4		1				**1**
Øst 1	Buskerud	4					2	**2**
Øst 2	Buskerud	2	2	2				**2**
Øst 3	Buskerud	4			1			**1**
Øst 4	Telemark	6	2	3	3			**6**
Øst 5	Telemark	6		1	2	1	1	**5**
Øst 6	Vesfold, Telemark, Buskerud	4	2	2	3			**5**
Region 2*		**30**	**2**	**10**	**9**	**1**	**3**	**23**

*) Totalkvoten var på 35 dyr – 30 fra jaktstart og en tilleggskvote på fem der to ble tildelt. Jakta stanset som følge av fylt hunndyrkvote (9).

2.5 Skadeomfang og tapsutvikling i region 2

Skadeomfang og tapsutvikling kan illustreres ved ulike data. Normalt vil en kunne forvente at skadedokumentasjon gir det mest objektive bilde av hvilket skadetrykk gaupe representerer i de ulike delene av regionen og derav utviklingen over tid.

I figur 6 på neste side vises en oversikt over utviklingen i omfanget av undersøkte skadetilfeller i regionen og per fylke i perioden 2000-2013 (se også tabell 3 side 10). Oversikten omfatter tilfellene der Statens naturoppsyn har konkludert med at gaupe er sannsynlig tapsårsak (dokumentert eller antatt). Tidligere år har det vært gjennomført tapsundersøkelser med dødssendere (Buskerud 2007, 2008 og 2011, Telemark 2009) og merking av gauper med gps-sendere (2006-2011) som i ulik grad har påvirket statistikken ved at flere kadavre blir funnet. Tendensen tyder imidlertid på en nedgang for fjerde året på rad. I 2013 er det (per 8. november) registrert i alt 72 antatte og dokumenterte gaupeskader i regionen (77 i 2012). Det er ikke registrert et lavere antall skadetilfeller med gaupe som årsak i regionen siden 2001. Flest tilfeller blir gjenfunnet i Buskerud og Telemark, hhv. 60 % og 38 % av tilfellene. I Aust-Agder og Vestfold er det påvist få eller ingen skadetilfeller. Geografisk fordeling av påviste skadetilfeller i 2013 vises i kartet i figur 7 på neste side.

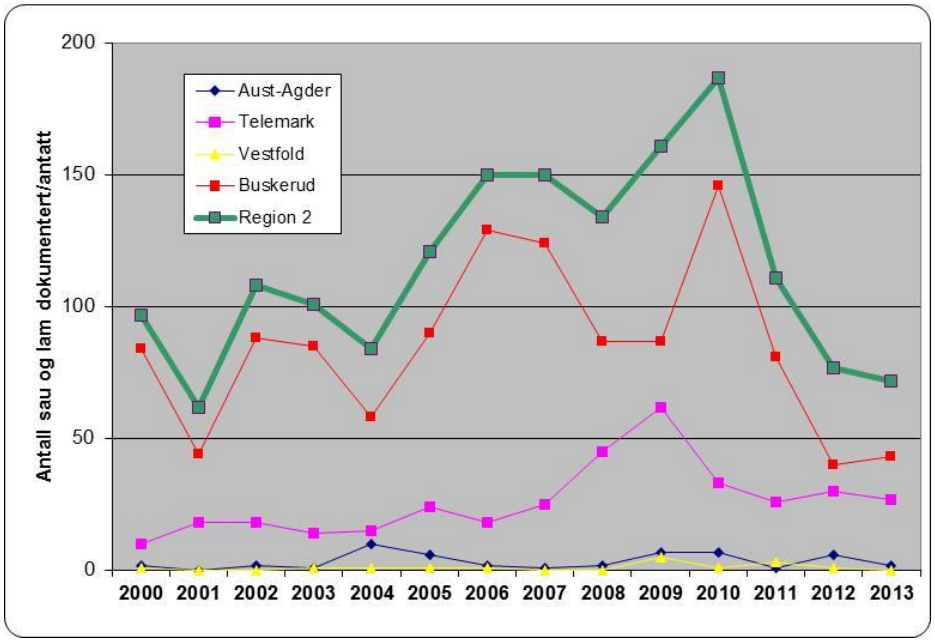

Figur 6. Antall sau og lam som er gjenfunnet og feltundersøkt i rovviltregion 2 i perioden 2000 – 2013, og der konklusjonen er dokumentert eller antatt gaupeskade (Kilde: Rovbasen).

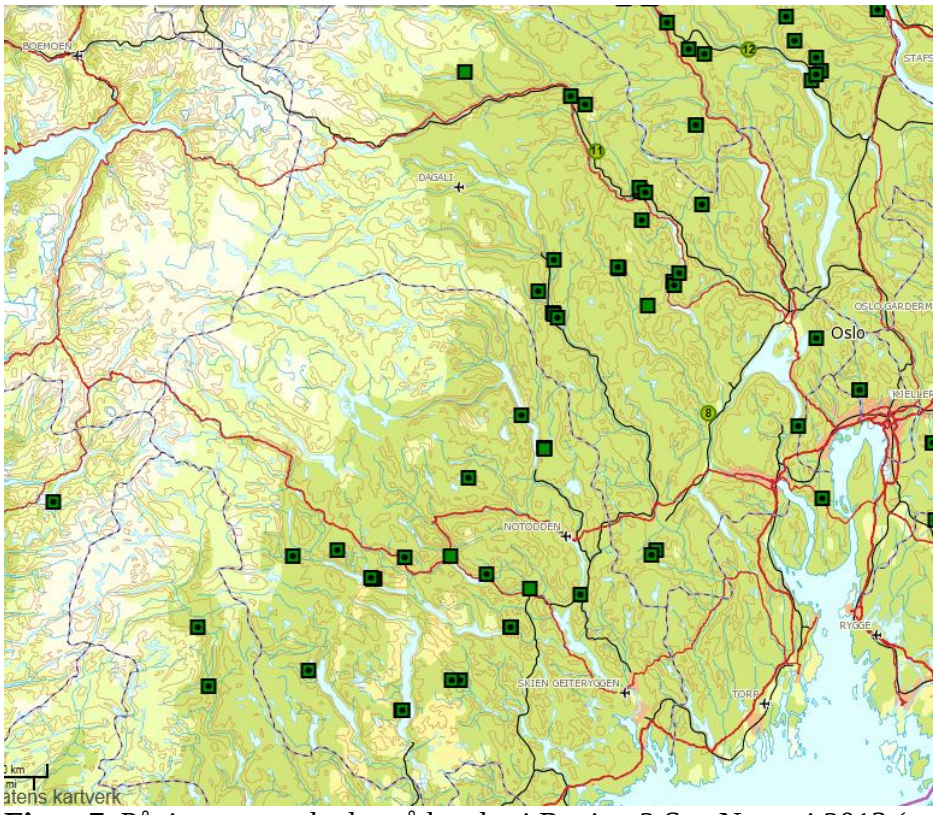

Figur 7. Påviste gaupeskader på husdyr i Region 2 Sør-Norge i 2013 (n=72) og i tilgrensende områder. Kilde: Rovbasen (11.11.2013)

Antall sau og lam som årlig erstattes som tapt til gaupe varierer. I figur 8 på neste side vises antall sau og lam som er erstattet av fylkesmennene som tapt til hhv. gaupe og uspesifisert rovvilt i perioden 2001-2012. I figur 9 er tilsvarende vist fylkesvis i perioden 2010-2012. Tapsomfanget var på sitt høyeste i 2007 og er størst i Buskerud og Telemark. Oversikt over antall sau og lam som erstattes etter beitesesongen 2013 vil ikke foreligge før seinere. Søknadsfristen var 1. november.

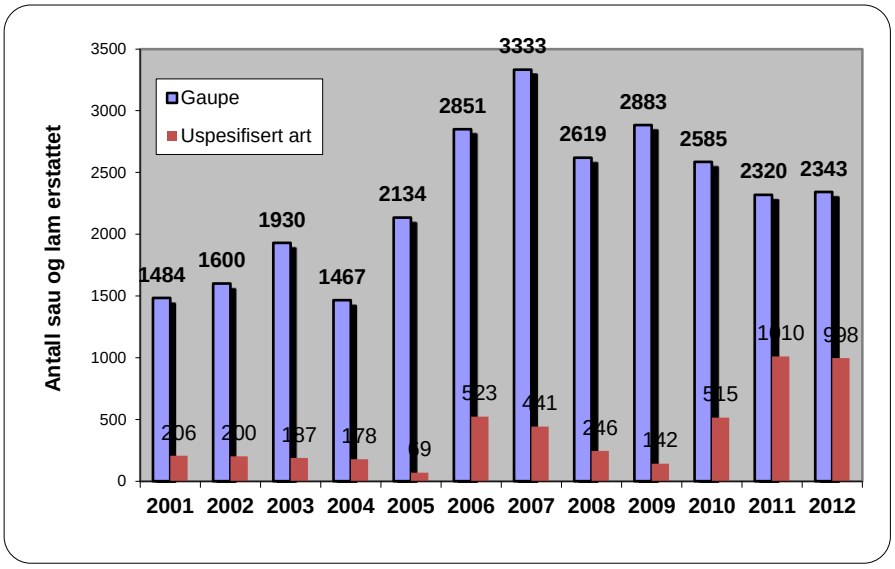

Figur 8. Antall sau og lam erstattet som tatt av gaupe og som uspesifisert fredet rovvilt i region 2 i perioden 2001-2012 (Kilde: Rovbasen).

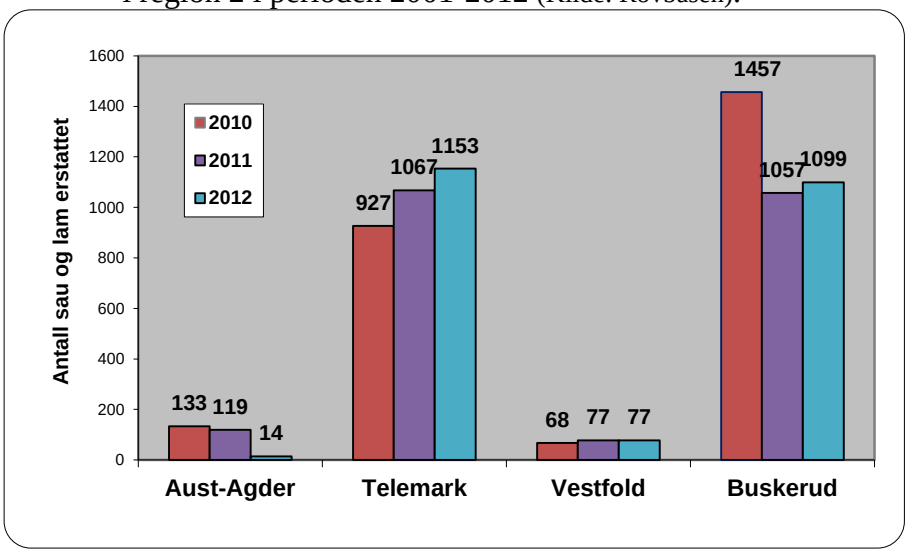

Figur 9. Antall sau og lam erstattet som drept av gaupe i de enkelte fylker i region 2 i perioden 2010-2012 (Kilde: Rovbasen).

For å få en viss oversikt over tap til rovvilt i 2013 er det i tillegg behov for å se på årets tapsomfang og utviklingen i søknadsomfanget (antall sau og lam søkt erstattet som tap til gaupe). Dette er vist i tabell 3 og figur 10. Årets omfang av antall sau og lam søkt erstattet som tapt til gaupe i regionen er noe redusert i forhold til foregående år (200 færre). Antall søknader samlet sett er imidlertid identisk med fjoråret. I Buskerud har omfanget etter to års reduksjon økt igjen og er på nivå med 2011, men likevel godt under 2010. I Telemark er antall dyr søkt erstattet til gaupe betydelig redusert fra 2012 (26 % nedgang), men her mangler fortsatt noen søknader. Søknadsomfanget i Aust-Agder og særlig Vestfold er langt mindre. I Aust-Agder er tapene til gaupe noe økt, mens det i Vestfold er redusert.

Tabell 3. Oversikt over søknader om erstatning for sau drept av rovvilt i Region 2 i 2013.
Kilde: Rovbasen/fylkesmenn per 11.11.2013

Fylke	Antall søknader (2012 i parentes)	Antall sau/lam slepp i utmark	Samlet tap	Antall sau/lam søkt erstattet, gaupe	Påviste skadetilfeller (2012 i parentes)
Buskerud	106 (105)	31155	2719	1996	43 (40)
Vestfold	7 (6)	897	97	80	0 (1)
Telemark*	101 (102)	21943	2365	1405	27 (30)
Aust-Agder	48 (46)	8730	1215	282	2 (6)

*) Gjelder kun søknader mottatt via elektronisk søknadssenter (EES)

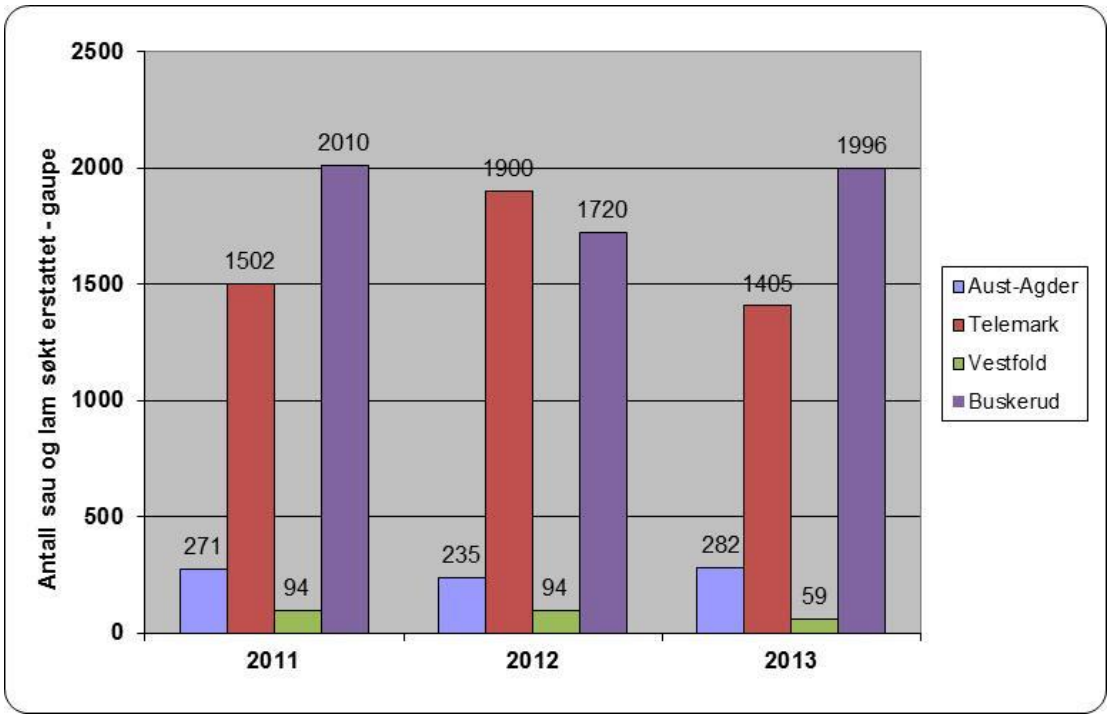

Figur 10. Antall sau og lam søkt erstattet som drept av gaupe i region 2 i perioden 2011-2013. Tallene for Telemark omfatter elektroniske søknader. Kilde: Rovbasen 7.11.2013.

2.6 Sekretariatets vurdering

Naturmangfoldloven, viltloven og rovviltforskriften ligger til grunn for tilrådningen. Videre legger sekretariatet til grunn føringer i gjeldende forvaltningsplan, men også nye føringer i revidert og vedtatt plan der det ikke foreligger merknader etter faglig gjennomgang i Miljø-direktoratet (sept. 2013). Sekretariatet har således valgt å se bort fra inndeling i to forvaltnings-områder (Vest og Øst) i gjeldende plan.

Naturmangfoldloven § 16 slår fast at høsting bare kan tillates når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd. Videre følger det at det skal legges vekt på artens funksjon i økosystemet og den virkningen høstingen kan ha på det biologiske mangfoldet for øvrig. Det skal også legges vekt på artens betydning for næring eller rekreasjon, høstings-tradisjon i området og på skade som arten gjør. Ved kvotevedtakene har det vært vanlig å fastsette og styre kvote og områdeavgrensing i forhold til tap av sau, jamfør forvaltningsplanen og tidligere vedtak om kvotejakt på gaupe i regionen.

Rovviltforskriften § 7 annet ledd regulerer hva Rovviltnemnda skal legge vekt på når nemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for jakt på gaupe. Det følger av kommentarene til § 7 annet ledd at:

> "*Ved vurdering av felling eller jakt skal rovviltnemnden gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen. Kravet til presisjon i forvaltningsvedtak både med hensyn til bruk av skadefellingstillatelser og kvotejakt/lisensfelling øker jo nærmere ned mot de nasjonale bestandsmålene den aktuelle rovviltart forvaltes.*"

Videre skal Rovviltnemnda legge prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, jamfør § 7. Av § 8 første ledd framgår det at beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig kunnskap om bl.a. arters bestandssituasjon, samt effekten av påvirkninger. Videre skal

forvaltningen legge vekt på erfaringsbasert kunnskap, jamfør § 8 siste ledd. Sekretariatet har i sitt saksframlegg lagt til grunn eksisterende kunnskap om gaupe. Gjennom statusrapporter fra Rovdata (det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt) og annen informasjon om overvåking av og forskning på gaupe er det god kunnskap om gaupebestanden. Det er også lagt til grunn erfaringer med forvaltningen av og utviklingen i gaupebestanden regionalt.

Gjennom dette kunnskapsgrunnlaget foreligger det også betydelig kunnskap om den samla belastningen som gaupebestanden blir utsatt for, jamfør naturmangfoldloven § 10. Avgangen av gaupe ut over naturlig dødelighet skjer i all hovedsak gjennom ordinær jakt regulert med kvotebegrensninger. Under forutsetning av at det sannsynliggjøres at "*bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle*" det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen, jamfør rovviltforskriften § 7 og naturmangfoldloven § 10, anser sekretariatet at det er forsvarlig å åpne for jakt på gaupe i regionen i 2014.

Regionen har over lengre tid ligget over bestandsmålet. Ut fra foreliggende kunnskap om bestand og bestandsutvikling (2013), og sist års kjente avgang, er det fortsatt grunnlag for et relativt høyt uttak. Kravet til presisjon vil imidlertid øke jo nærmere bestandsmålet gaupa forvaltes.

Naturmangfoldlovens "føre-var-prinsipp" i § 9 kommer til anvendelse i situasjoner hvor en ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter sekretariatets syn er kunnskapsgrunnlaget godt, og det legges derfor liten vekt på naturmangfoldloven § 9.

Sekretariatet mener at kvoten bør fastsettes slik at bestandsmålet det enkelte år nås så raskt som mulig. Avskytingen sist år vil ventelig gi bestandsreduksjon. Avgangen året før var langt mindre (Miljøverndepartementet omgjorde vedtaket og reduserte kvota). Den reduserte avgangen medførte imidlertid ingen vesentlig bestandsoppgang (+ 0,5 ynglinger) eller nevneverdig endring i tapsomfang påfølgende år.

Som grunnlag til vurderinger for kvotejakta i 2013 la Rovdata fram prognose for bestands-situasjonen før jakta. Som følge av innføringen av ny metodikk for overvåking av gaupe i Skandinavia blir tilsvarende beregninger ikke utført i år. En prognosemodell kan imidlertid anvendes til å beregne hvor store uttak en region kan ha når regionen befinner seg i nærheten av bestandsmålet og det er ønskelig med en mest mulig stabil bestand. For landet som helhet har NINA beregnet at en kan høste 0,43 voksne hunndyr per registrerte familiegruppe hvis en ønsker en stabil bestand rundt bestandsmålet. Modellen viser også at en tilsvarende kan høste 1,27 gauper per registrerte familiegruppe. Når bestanden ligger rundt målet på 12 familiegrupper gir modellen et estimert totaluttak på 15 gauper, hvorav 5 voksne hunndyr, for å holde en stabil bestand i rovviltregion 2.

Etter modellen tilsier 16,5 familiegrupper (bestanden før jakt i 2013) et uttak på sju voksne hunner for å gi stabil bestand, dvs. færre enn antall felte hunndyr sist kvotejakt (ni). Intervallet i modellen strekker seg imidlertid fra seks til ni voksne hunner. Erfaringer tilsier at det i vår region med rik tilgang på byttedyr (rådyr og hjort) er god produksjon i gaupebestanden. Dette gir grunnlag for å legge øvre sjikt i intervallet til grunn. Bildet er imidlertid noe mer nyansert ved at det før jakt i 2012 ble påvist 16 familiegrupper og prognosen for 2013 var 15,1 med et intervall på 10,3-20,9. Uttaket i 2012 var godt under det som teoretisk skulle stabilisere bestanden. Før jakt i 2013 ble det påvist 16,5 familiegrupper, dvs. ingen vesentlig endring i bestanden selv om en mer tydelig økning kunne forventes.

I siste treårsperiode er gjennomsnittet for antall familiegrupper 15,7. Dette tilsvarer et årlig uttak på 6-8 hunngauper eldre enn ett år. I denne perioden er det felt i alt 23 voksne hunner, dvs. gjennomsnittlig 7,7 per år. Avgang ut over jakt kommer i tillegg. Etter beregningene skulle et slikt

uttak gitt bestandsnedgang. Denne type beregninger har imidlertid en viss usikkerhet (konfidensintervall) som øker ved vurderinger på regionalt nivå.

I tabellen under (tabell 4) er det angitt estimerte uttak som forventes å gi en tilnærmet stabil bestand for de ulike bestandsstørrelsene (antall familiegrupper). Ut fra bestanden før jakt i 2013 og seinere kjent avgang anbefaler sekretariatet å ta utgangspunkt i 15 familiegrupper før jakt i 2014. For å gi en ønsket bestandsregulerende effekt innebærer det en kvote som er noe større enn det som i tabellen er angitt for å stabilisere bestanden.

Tabell 4. Estimert uttak av gaupe som ut fra ulike bestandsstørrelser stabiliserer bestanden.

Antall familie-grupper før jakt i 2014*	**Estimert totaluttak**	**Estimert uttak av voksne hunngauper**	**Kommentar**
12	15 (13,2-18,7)	5 (4,4-6,2)	Bestandsmålet.
15	**19 (16,5-23,4)**	**6 (5,6-7,8)**	**Mulig bestand ut fra uttak 2013.**
16,5	21 (18,2-25,7)	7 (6,1-8,6)	Bestand 2013 (NINA Rapport 690).
21	27 (23,1-31,8)	9 (7,8-10,9)	Høyeste prognose for 2013 (NINA Rapport 859)

*) Antall familiegrupper før jakt i 2014 registreres ved sporinger vinteren 2013/2014 og rapporteres i mai 2014.

Naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder innebærer også vurdering av lokalisering. Sekretariatet viser til at uttaket av gaupe i regionen bør skje ved fordeling av kvoten etter føringer i forvaltningsplanen. Her framgår det at fordelingen av kvoten skal vurderes ut fra bestandssituasjonen og tapsutviklingen. Sekretariatet legger i saksframlegget derfor til grunn nasjonal og regional arealdifferensiering for gaupe, samt sist tilgjengelige kunnskap om forekomst av gaupe og beitebruk og tapsomfang i regionen.

I midtre og dels nordre del av regionen må bestanden anses som "mettet". Det kan imidlertid være betydelig variasjon i andelen hunngauper som får fram unger det enkelte år. Antall og fordelingen av familiegrupper vinteren 2013 var tilnærmet likt foregående år. Dette skulle tilsi en tilnærmet lik kvotefordeling som under jakta i 2013 med størst uttak i midtre deler av regionen, spesielt i deler av Telemark. Imidlertid var utviklingen i tap av sau på beite positiv i Telemark med både færre påviste skadetilfeller og redusert tapsomfang. I Buskerud var situasjonen motsatt.

Kvotejakt på gaupe er en ordinær jakt etter viltloven § 9, jamfør naturmangfoldloven § 16 (høsting av vilt). Naturmangfoldloven § 11 om kostnadene ved miljøforringelse anses derfor ikke relevant.

Om kvotens størrelse

De siste tre årene har det vært et uttak på mellom 4 og 10 voksne hunner (i alt 23) og et totaluttak på mellom 15 og 26 gauper (i alt 64) i regionen. Ut fra antatt bestandsutvikling er gaupebestanden før jakt i 2014 med all sannsynlighet fortsatt over bestandsmålet på 12 årlige ynglinger, men ventelig noe lavere enn i 2013. Med utgangspunkt i prognosens øvre grense vil imidlertid fjorårets uttak (23 gauper hvorav 9 voksne hunner) innebære en relativt stabil bestand før jakt i 2014. For 2013 var for øvrig prognosen nær det som seinere ble påvist (15,1 mot 16,5).

Det er registrert en effekt av kvotejakta i perioden 2009-2011 ved nedgang i gaupebestanden målt som antall ynglinger fra 19 i 2009 til 14,5 ynglinger i 2011. Dette ga en årlig reduksjon i gaupe-bestanden på 10-15 %. Antall ynglinger økte imidlertid noe igjen i 2012 (16) og holdt seg stabilt i 2013 (16,5). Antallet voksne hunngauper som årlig yngler eller får fram unger vil imidlertid kunne variere mellom år. Tap av sau ble de samme årene (2009-2011) noe redusert med unntak av Vestfold der omfanget er lite. Antall påviste skadetilfeller gjennom kadaverundersøkelsene utført av Statens naturoppsyn viser en viss nedgang i regionen. Utviklingen i antall dyr søkt erstattet som tapt til rovvilt (gaupe) i 2013 viser markert nedgang i Telemark, men økning i Buskerud.

Antall påviste familiegrupper før jakt i 2013 viste at utviklingen med ønsket bestandsreduksjon ikke var oppnådd. Ut fra kjent avgang under og etter kvotejakta i 2013 vurderes fortsatt gaupebestanden å være over bestandsmålet. Ut fra bestandssituasjonen, tapsforholdene og nasjonalt fastsatt bestandsmål for regionen foreslår sekretariatet at kvoten, både totalt og i antall hunndyr, legges på et nivå som gir bestandsnedgang med sikte på å nå målet om 12 ynglinger før jakta i 2015.

Sekretariatet mener det fortsatt bør iverksettes tiltak for å begrense uttaket av voksne hunndyr. Antall voksne hunndyr i kvoten bør ligge på eller noe over kvoten i 2013. Dette til tross for at kvoten da ble fastsatt med utgangspunkt i en antatt høyere bestand enn i dag, samt lavt uttak i 2012. Dette begrunnes i erfaringsbasert kunnskap om gaupa og bestandens utvikling i region 2. Sekretariatet legger i sin vurdering derfor til grunn prognosemodellens øvre sjikt for uttak. Kvoten bør imidlertid være balansert i forholdet mellom totalkvote og kvoten på voksne hunner for å sikre en fornuftig gjennomskyting av hele bestanden.

Sekretariatet vil legge fram to alternative forslag til kvoter. Begge kvotene gir en beregnet bestandsreduksjon, jamfør også tabell 4 på forrige side.

Alternativ 1: En kvote på 28 dyr i 2014 hvorav 10 hunndyr ett år eller eldre. Ingen reservekvote.

Alternativ 2: En kvote på 32 dyr i 2014 hvorav 12 hunndyr ett år eller eldre. 28 dyr hvorav 10 voksne hunndyr fordeles fra jaktstart. Resterende del av kvoten (4 dyr, inkl. to hunndyr) holdes tilbake som reservekvote for tildeling dersom nye opplysninger skulle tilsi det.

Alternativ 1 er beregnet å gi stor sannsynlighet for å redusere bestanden til bestandsmålet før jakta i 2015, samtidig som dette alternativet gir en rimelig sikkerhet for å sannsynliggjøre at "*bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle*" det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen. Alternativ 2 er beregnet å gi en noe raskere nedgang i bestanden, med stor mulighet for at bestanden før jakta i 2015 vil komme under 12 årlige ynglinger.

Fordelingen av kvoten bør fordeles på sju jaktområder og med en fordeling som sikrer uttak i viktige beiteområder for sau med størst tap og kjent forekomst av gaupe. Dette gjelder i hovedsak midtre og indre (vestre) deler av Buskerud og Telemark. Deler av øvre Buskerud (spesielt Numedal) har imidlertid de siste par årene hatt mindre gaupeaktivitet ved færre ynglinger.

Sekretariatet anbefaler alternativ 1 med en kvote på 28 dyr i 2014 hvorav 10 hunndyr ett år eller eldre. Det tilrås ingen reservekvote.

Kvoten foreslås fordelt mellom sju jaktområder slik: jaktområde A (Hallingdal) tre dyr (fire i 2013), jaktområde B (Numedal) to dyr (som i 2013), jaktområde C (Midtre/østre Buskerud) fire dyr (som i 2013), jaktområde D (Vestfold, søndre Buskerud, nedre Telemark) fem dyr (fire i 2013), jaktområde E (Midt-Telemark) fem dyr (seks i 2013), jaktområde F (Vest-Telemark) fem dyr (seks i 2013) og jaktområde G (søndre Telemark og Aust-Agder nord og øst) fire dyr (som i 2013). Fordelingen er gjort ut fra føringer i forvaltningsplanen og grunngitt i tap og tapsutvikling for sau på utmarksbeite, samt generelle tilrådninger til en forsvarlig høsting av gaupe.
Foreslått kvote ligger vesentlig høyere enn hva høstingsmodellen tilsier for å stabilisere bestanden og vil derfor ventelig medføre bestandsnedgang. Dette begrunnes i nivået på gaupebestanden over tid i forhold til fastsatt mål, et fortsatt behov for reduksjon og tidligere erfaringer med konsekvenser på gaupebestanden av jaktuttak. For å sikre at bestanden etter neste yngling (2014) fortsatt vil oppfylle bestandsmålet, vil sekretariatet ikke anbefale en høyere hunndyrkvote enn i alternativ

1. Dersom bestanden før jakt i ettertid viser seg å avvike vesentlig fra forventet, vil dette kunne justeres ved kvotejakt i 2015, ev. i kommende jaktperiode dersom ny kunnskap tilsier det.

Sekretariatet foreslår en videreføring av ordningen med kvotefri jakt i prioritert beiteområde (jaktområde H). Sonen omfatter kommunene Bygland, Evje og Hornes, Iveland, Birkenes og Lillesand i Aust-Agder. Alle disse kommunene grenser mot Vest-Agder i Rovviltregion 1 Vestlandet som ikke har mål om yngling av gaupe og som årlig har åpnet for kvotefri jakt. I dette tilgrensende området ble det påvist en familiegruppe i 2013. Eventuell felling av voksne hunndyr i denne sonen anbefales å ikke belastes hunndyrkvoten for øvrig.

Om inndeling i jaktområder

Omfanget av gaupeskader er størst i midtre og indre/vestre deler av Telemark og Buskerud. Av hensyn til beitedyr og potensialet for skader, bør uttak av gaupe skje i de deler av regionen som har størst omfang av beitedyr og tap. Samtidig er det viktig å spre jaktuttaket for å sikre best mulig bestandsregulerende effekt av kvotejakta.

Utviklingen i antall sau søkt erstattet som tapt til gaupe er i år motsatt i forhold til fjoråret ved økning i Buskerud og reduksjon i Telemark. Tilsvarende gjelder antall påviste skadetilfeller. Også i Vestfold er færre tap omsøkt, mens Aust-Agder har en økning. For å differensiere uttaket i forhold til skade- og bestandssituasjonen, og for å sikre en fordeling av ynglinger i tråd med forvaltningsplanen, bør avskytingen i hovedsak skje i midtre og nordre del av regionen.

Sekretariatet har vurdert fjorårets jaktområdegrenser i forhold til både gjeldende og revidert forvaltningsplan. Grensene sammenfaller fortsatt godt med intensjonene og det anses fornuftig å ha kontinuitet og forutsigbarhet i jaktområdeinndelingen. Sekretariatet anbefaler derfor fjorårets inndeling videreført. Imidlertid foreslås betegnelsene av jaktområdene endret som følge av opphør av forvaltningsområdene. Se kart over jaktområder med anbefalt kvotefordeling i eget vedlegg (Kartvedlegg 1).

Om øvrige vilkår for kvotejakt på gaupe i 2014

Endringer i jaktområder og kvotefordeling under jaktperioden

I klagesaksbehandling av fjorårets kvotevedtak åpnet ikke Miljøverndepartementet for et regime for justering av jaktområder og omfordeling av gjenstående kvote underveis i jaktperioden. En praksis som Rovviltnemnda tidligere har hatt. Sekretariatet foreslår å videreføre nemndas tidligere praksis. En ordning som har medført en ønsket og fornuftig fleksibilitet i forvaltningen.

Andre forhold

Det forutsettes at detaljer om krav til jaktutøvelsen vil framgå av informasjon om kvotejakt på gaupe som gis fra respektive fylkesmenn. Vilkår til jaktutøvelsen framgår av viltloven og forskrifter fastsatt i medhold av denne og det anses ikke behov for ytterligere presiseringer i vedtaket ut over kravet om jegers plikt til å holde seg oppdatert på status for kvotejakta og melding om felt dyr. Sekretariatet anbefaler ut fra dette at vedtaket synliggjør en informasjonsplikt minimum to ganger i døgnet og et tidskrav knyttet til melding om felt gaupe. Dette for å bidra til å redusere faren for overskyting av kvota.

Om andre mulige vilkår for kvotejakt – momenter for nærmere diskusjon

Sekretariatet vil anmode nemnda om å diskutere tiltak for å redusere faren for at hunndyrkvota blir begrensende for det totale jaktuttaket og samtidig bidra til å legge til rette for en god og forskrifts-messig jaktutøvelse. I tillegg til et rimelig forhold mellom totalkvote og antall voksne hunndyr i

kvoten, bør følgende tiltak vurderes:

- Differensiert jaktstart
- Fordeling av hunndyrkvoten på jaktområdene (enkeltvis eller sammenslått)
- Begrensning i adgangen til jakt på familiegrupper (unndra familiegrupper fra jakt i hele eller deler av jaktperioden, se nærmere omtale under).
- Reservekvote

Differensiert jaktstart
Erfaringsmessig er det forskjeller mellom jaktområdene når det gjelder jaktintensitet og effektivitet. Dette kan gi utslag i begrenset og/eller skjevt uttak, og i noen tilfeller bidra til konkurranseforhold («først til mølla») med uønsket jaktutøvelse som resultat, jamfør tidligere diskusjon i Rovviltnemnda og fjorårets vedtak punkt 5 siste ledd:

> «*Rovviltnemnda ser alvorlig på de hendelsene som er rapportert fra Statens naturoppsyn om påskyting og inhuman jaktutøvelse under tidligere års kvotejakt. Rovviltnemnda er innstilt på å følge opp disse forholdene med konkrete tiltak dersom naturoppsynet fortsatt melder om uønskede episoder under jaktutøvelsen.*»

Å differensiere jaktstarten kan være et tiltak som bidrar til bedre måloppnåelse ved kvotejakta gjennom økt avskytning og ønsket fordeling av uttaket. Samtidig vil dette kunne bidra til å redusere faren for inhuman jakt. Innen jakttidsrammen kan Rovviltnemnda vedta kortere jakttid dersom særlige forhold tilsier det, jamfør rovviltforskriften § 11. I den sammenheng kan en tilsvarende inndeling som nevnt under mulig fordeling av hunndyrkvota være aktuell. Jaktstart i de indre jaktområdene (A, B, F og G) kan f eks utsettes med 10-14 dager. Sekretariatet ser imidlertid at innføring av en slik differensiering vil kunne medføre konflikter og skape en viss «støy».

Fordeling av hunndyrkvote og begrensning i jakt på familiegrupper
Vi har registrert en klar tendens til at familiegrupper i større grad enn tidligere utsettes for aktiv jakt. Dette har antagelig sammenheng med mer sporsetting og større eksponering fra slike grupper. Dette medfører sannsynligvis større jakttrykk på voksne hunndyr og derav raskt fylte kvoter. I fire av de siste fem årene er kvotejakta avsluttet som følge av fylt hunndyrkvote.

Et tiltak kan være å fordele hunndyrkvoten på jaktområdene. Sekretariatet ser ikke dette som en noen god løsning, særlig ikke etter at forvaltningsområdene i forvaltningsplanen fra 2009 opphører. Dersom en slik løsning likevel skulle være aktuell bør hunndyrkvota fordeles på to jaktområder tilsvarende som nevnt under differensiert jaktstart.

For en del år tilbake henstilte Rovviltnemnda i sitt kvotevedtak om å unngå jakt familiegrupper. Dette hadde en viss effekt noen år, men ble redusert ved blant annet økende jaktinteresse og derav mer «konkurranse» om kvotene. Et aktuelt tiltak kan være å unnta familiegrupper (dvs. der flere dyr går sammen) i hele eller deler av jaktperioden, f eks de første 14 dagene eller ut februar. Ved iverksettelse av reservekvote under jakta i 2013 vedtok nemnda et slikt unntak for jakt på familiegrupper. Sekretariatet anser et slikt tiltak som mer aktuelt enn en fordeling av hunndyrkvota.

Reservekvote
Sekretariatet anbefaler primært ingen reservekvote. I utgangspunktet kan en reservekvote gi fleksibilitet, men erfaringsmessig også forvaltningsmessige utfordringer. Iverksettelse av en reservekvote bør innebære at det foreligger nye opplysninger tilsvarende krav for endring av kvotevedtak, jamfør rovviltforskriften § 11 tredje ledd. Ved ev. vedtak om reservekvote bør dette poengteres, f eks som tillegg i punkt 5 i sekretariatets forslag til vedtak.

Sekretariatets forslag til vedtak

Vedtak I – om nemndas myndighet

Rovviltnemnda i region 2 viser til det nasjonale bestandsmålet for gaupe i regionen. De siste dokumenterte data fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt viser at det er registrert 15,7 ynglinger av gaupe som gjennomsnitt for perioden 2011-2013.

Rovviltnemnda anser med det at den har myndighet til å fatte vedtak om kvote for jakt på gaupe etter rovviltforskriften § 11, jamfør §§ 4 og 7.

Vedtak II – om kvotejakt på gaupe
(Sekretariatet anbefaler primært hovedforslaget, men med utgangspunkt i tidligere diskusjoner og innspill ber vi Rovviltnemnda diskutere mulige tillegg som angitt under)

1. ***Kvoten for jakt på gaupe i 2014 settes til 28 dyr, hvorav maksimalt ti hunner eldre enn ett år.***

   Kvoten gjelder ikke i prioritert beiteområde (Bygland, Evje og Hornes, Iveland, Birkenes og Lillesand kommuner i Aust-Agder) der det åpnes for kvotefri jakt.

2. ***Det fastsettes åtte jaktområder med følgende avgrensning:***

   Jaktområde A: ***Hol, Ål, Hemsedal, Gol, Nes og Flå kommuner i Buskerud.***

   Jaktområde B: ***Nore og Uvdal, Rollag og Flesberg kommuner i Buskerud.***

   Jaktområde C: ***Modum, Krødsherad, Sigdal, Ringerike, Hole, Lier, Røyken og Hurum kommuner, og Øvre Eiker, Nedre Eiker og Drammen kommuner øst og nord for Drammensvassdraget, i Buskerud.***

   Jaktområde D: ***Vestfold fylke, Kongsberg kommune og Øvre Eiker, Nedre Eiker og Drammen kommuner vest og sør for Drammensvassdraget, i Buskerud fylke og Nome, Skien, Porsgrunn, Bamble og Siljan i Telemark.***

   Jaktområde E: ***Tinn, Seljord, Hjartdal, Notodden, Bø og Sauherad kommuner i Telemark.***

   Jaktområde F: ***Vinje, Tokke og Kviteseid kommuner i Telemark.***

   Jaktområde G: ***Bykle, Valle, Åmli, Froland, Vegårdshei, Gjerstad, Risør, Tvedestrand, Arendal og Grimstad kommuner i Aust-Agder og Fyresdal, Nissedal, Drangedal og Kragerø kommuner i Telemark.***

   Jaktområde H: ***Bygland, Evje og Hornes, Iveland, Birkenes og Lillesand kommuner i Aust-Agder.***

3. ***Kvoten (*med følgende tillegg til diskusjon: *(totalkvote og hunndyrkvote)) fordeles på jaktområdene på følgende måte, (*med følgende tillegg til diskusjon: … *og med jaktstart som følger):***

Jaktområde	*Jaktstart*	*Kvote*	*Hunndyrkvote*
A	***10.2***	***3***	***5 felles med B, E og F***
B	***10.2***	***2***	***5 felles med A, E og F***
C	***1.2***	***4***	***4 felles med D og G***
D	***1.2***	***5***	***4felles med C og G***
E	***10.2***	***5***	***5 felles med A, B og F***
F	***10.2***	***5***	***5 felles med A, B og E***
G	***1.2***	***4***	***4 felles med C og D***
H	***1.2***	***Kvotefri jakt***	

Alternativ til/i stedet for høyre kolonne:

Hunndyrkvoten fordeles med fire dyr til jaktområdene A-B-E-F og seks til jaktområdene C-D-G.

4. **Følgende tilleggspunkt til diskusjon:**
Familiegrupper av gaupe som opptrer sammen er med virkning fram til 15. februar/alt. 1. mars unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at familiegruppe felles i denne perioden, skal være iverksatt.

5. ***Eventuelle endringer i vedtatt jaktområdeinndeling og kvotefordeling vurderes etter nærmere vurdering av Rovviltnemndas leder i samråd med sekretariatet. Rovviltnemnda kan til enhver tid endre vedtaket dersom nye opplysninger tilsier det.***

6. ***Kvotejakt på gaupe er ordinær jaktutøvelse som er underlagt alle bestemmelsene i viltloven og forskrifter fastsatt i medhold av viltloven. Jeger/Fangstmann plikter å holde seg løpende oppdatert om status på kvotejakta på fylkesmennenes informasjons-telefoner.***

Rapportering og informasjonsplikt:

- ***Informasjonsplikt:** Jeger plikter å holde seg jevnlig oppdatert gjennom dagen om status for kvotejakta i området. Jeger skal minimum ringe opplysnings-telefonen om gaupejakt før jaktstart og mellom kl. 12 og 13 daglig.*
- ***Rapporteringsplikt:** Felling av gaupe skal umiddelbart og senest innen 30 minutter meldes til aktuell fylkesmann og Statens naturoppsyn.*

Kartvedlegg 1

Sekretariatets innstilling til jaktområder og kvotefordeling for kvotejakt på gaupe i region 2 i 2014:

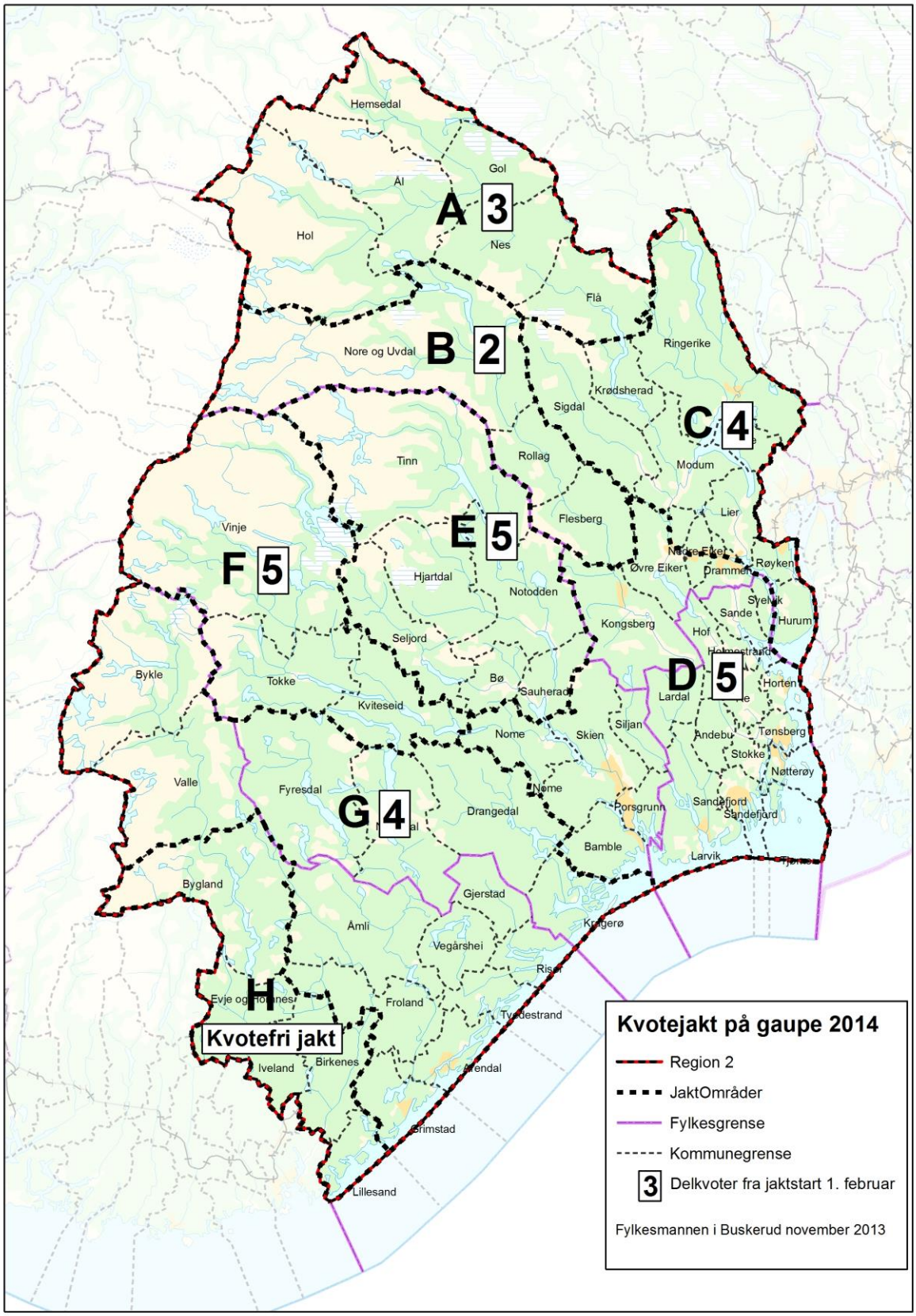

Kartvedlegg 2
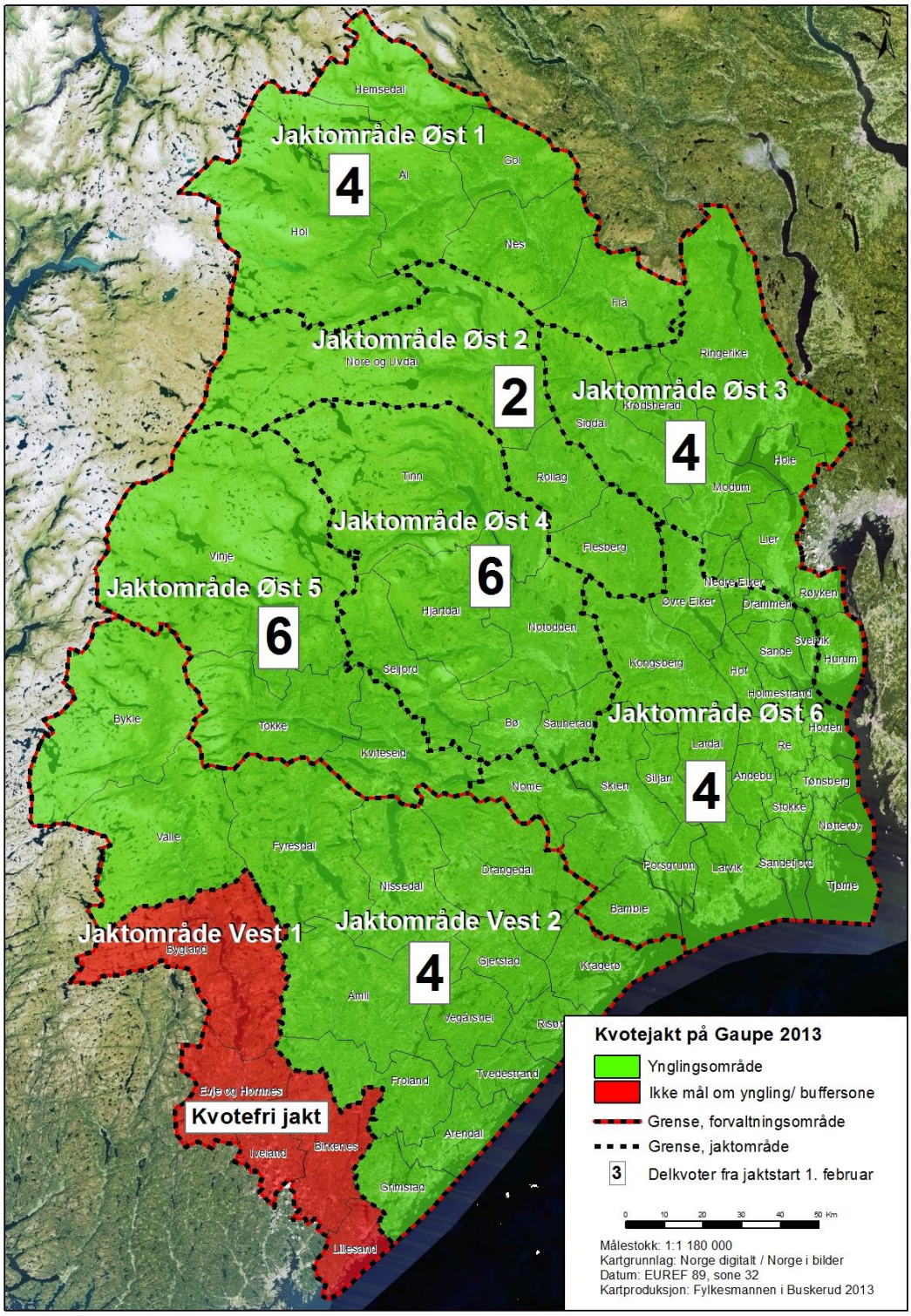
Jaktområder og vedtatt kvotefordeling (30 av 35 dyr) ved jaktstart 1. februar for kvotejakt på gaupe i region 2 Sør-Norge 2013: